

สรุปการเข้าพื้นที่
โครงการ“การบูรณาการความรู้สู่ชุมชนเพื่อพัฒนาอาชีพและส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก”
วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐

จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม ๓๓ คน

จุดที่ ๑ ณ บ.ทุ่งใหญ่ ต.ทุ่งใหญ่ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ แปลงนายกิมฮง บุญมี

เกษตรกรทำโรงเรือนสำหรับปลูกผักซึ่งมีโรงเรือน ๒ หลัง หลังที่ ๑ ขนาด ๒.๕ x ๑๐ เมตร พร้อมระบบน้ำ หลังที่ ๒ ขนาด ๓ x ๕ เมตร และในปัจจุบันเกษตรกรได้รวมกลุ่มมีสมาชิกทั้งหมด ๖ คน วางแผนสร้างโรงเรือนขนาด ๓ x ๑๐ เมตร เพิ่มอีกจำนวน ๑๐ หลัง ณ ปัจจุบันสร้างโครงโรงเรือนเสร็จไปแล้ว ๒ หลัง ซึ่งผักที่ปลูกเน้นเป็นสลัดหลากหลายสายพันธุ์ ผักบุ้ง ผักคื่นช่าย ซึ่งต้นทุนในการผลิตและอายุเก็บเกี่ยวของผักแต่ละชนิดจะมีความแตกต่างกันออกไป

ปัญหาที่พบ

๑. เกษตรกรขายผักแต่ละชนิดในราคาและปริมาณเท่ากันหมดโดยไม่คิดถึงในส่วนต้นทุนและระยะเวลาการผลิต
๒. เกษตรกรมีการทดลองใช้ปุ๋ยเคมีในแปลงปลูก ๑ แปลงเพื่อเป็นการเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของพืชแบบที่ใช้ปุ๋ยอินทรีย์กับปุ๋ยเคมี ซึ่งจะทำให้ผิดกับหลักการปลูกผักแบบอินทรีย์

แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. แนะนำให้เกษตรกรวางแผนการตลาดใหม่โดยให้คำนวณต้นทุนการผลิตให้ดีซึ่งหากผักชนิดที่มีต้นทุนการผลิตสูง อายุปลูกยาว ให้ลดปริมาณในการแพ็คขายให้น้อยลงกว่าผักที่มีอายุสั้น ต้นทุนการผลิตต่ำ แต่ขายในราคาเท่ากัน โดย รศ.ดร.อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์
๒. ให้เกษตรกรงดใช้ปุ๋ยเคมีแบบเด็ดขาดในการปลูกผักแบบอินทรีย์โดยให้ใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยอินทรีย์ น้ำหมักชีวภาพแทน จึงจะเป็นการปลูกผักอินทรีย์ที่แท้จริงและไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคที่เขาต้องการซื้อผักแบบอินทรีย์ โดย ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
๓. ให้เกษตรกรรวมกลุ่มกันปลูกผักแบบอินทรีย์ให้ได้อย่างน้อย ๕๐๐ กิโลกรัมเพื่อนำมาขายที่ตลาดมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจะได้คุ้มค่ากับการเดินทางไปรับในแต่ละรอบ
โดย ผศ.ดร.พรทิพย์ ไวกูต

๔. การผลิตผักควรผลิตผักที่เป็นความต้องการของตลาดและผู้บริโภคและเมื่อรวมกลุ่มกันปลูกมีกำลังการผลิตมากขึ้นให้ระวังในส่วนของคุณภาพผลผลิตล้นตลาดภายในชุมชนจึงควรปลูกผักให้มีความหลากหลายและกระจายไปยังชุมชนอื่นๆ โดย ดร.ภาคภูมิ สืบบุญการณ

จุดที่ ๒ ณ บ.ตราง ต.ตองกำเม็ด อ.ขุขันธ์ จ.ศรีสะเกษ แปลงนายสุทัศน์ จันทร์สุข

ณ ปัจจุบันเกษตรกรเตรียมสถานที่สำหรับสร้างโรงเรือนซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐ x ๑๐ เมตร ในเบื้องต้นจะทำโรงเรือนขนาด ๓ x ๑๐ เมตรได้ประมาณ ๒ หลังและอีกแปลงตรงบริเวณหลังบ้านติดทุ่งนาจะใช้สำหรับขยายโรงเรือนเพิ่มซึ่งจะขยายได้ประมาณ ๕ - ๑๐ หลังแต่เกษตรกรยังขาดการรวมกลุ่มที่ชัดเจนและยังไม่มีความรู้ในการสร้างโรงเรือนที่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มที่ชัดเจนแล้วประสานทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีในการออกมาให้ความรู้คำแนะนำในการสร้างโรงเรือนที่ถูกต้อง โดย ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
๒. ในพื้นที่เกษตรกรเองมีต้นยางนาอยู่ยากให้นำเชื้อเห็ดตระงอก มารดบริเวณใต้ต้นยางเพื่อจะได้เก็บเห็ดขายเป็นรายได้เสริมในฤดูฝนของปีต่อไป โดยรศ.ดร.อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์

จุดที่ ๓ ณ บ.ไผ่น้อย ต.เมืองจันทร์ อ.เมืองจันทร์ จ.ศรีสะเกษ แปลงนายทิต บัวไข

เกษตรกรได้ปลูกลงในฤดูกาลก่อนการทำงานที่ผ่านมาแต่ได้เลิกปลูกแล้วเนื่องจากฤดูนี้กำลังทำนากิจกรรมหลักๆของเกษตรกรในตอนนี้จึงเป็นการเลี้ยงจิ้งหรีด ปลูกผักในโรงเรือน และทำนาการปลูกผักในโรงเรือนของเกษตรกรก็ยังไม่สำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากโดนพายุพัดถล่มตัวโรงเรือนเสียหายเพราะตัวโครงสร้างโรงเรือนไม่มีความคงทนแข็งแรงเพราะวัสดุที่ใช้ทำก็เป็นวัสดุที่ทำจากไม้ไผ่ผ่าซีกโดยส่วนมากและพบกับปัญหาน้ำท่วมเกือบถึงตัวโรงเรือนจึงทำให้ผลผลิตไม่ค่อยดีเท่าที่ควรและหลังจากฤดูทำนาราวๆเดือนธันวาคมของปีนี้เกษตรกรจะรวมกลุ่มกันปลูกลงโดยมีเกษตรกรที่สนใจจะปลูกประมาณ ๓๕ - ๔๐ คนโดยจะมีการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการปลูกลงขึ้นในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๐ โดย รศ.ดร.อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ให้เกษตรกรจัดการกับเวลาและกิจกรรมที่ทำอยู่ให้ลงตัวเพราะเมื่อมีเวลาในการดูแลแปลงและดูแลสัตว์มากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้มากขึ้นมีรายได้ที่มากขึ้น โดย ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน
๒. การปลูกลงในแปลงนาที่เป็นพื้นที่ลุ่มควรให้ดินมีความชื้นต่ำและควรปลูกแบบโรงเป็นแถวเพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดวัชพืชและการใส่ปุ๋ย ปลูกในระยะห่างระหว่างแถว ๕๐ เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างต้น ๑๐ เซนติเมตร และในการปลูกควรปลูกไม่เกิน ๔ ไร่ต่อคนเพราะจะทำให้การจัดการดูแลได้ไม่เต็มประสิทธิภาพและการเก็บผลผลิตไม่ทันเกิดความเสียหาย โดย รศ.ดร.อริยาภรณ์ พงษ์รัตน์